

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.030

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 noiembrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31, art. 32, art. 34, art. 108 ¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108 ⁴ și art. 108 ⁵ din Codul de procedură civilă	2-4	1.103. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului privind privilegiile și imunitățile Adunării Parlamentare a Cooperării Economice a Mării Negre, adoptat la Baku la 31 octombrie 2003.....	6
DECRETE			
1.101. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a amendamentului, adoptat la Istanbul la 25 iunie 2004, la Carta Organizației Cooperării Economice a Mării Negre, adoptată la Yalta la 5 iunie 1998.....	5	1.104. — Decret privind acordarea gradului de general unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	6
1.102. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului adițional privind privilegiile și imunitățile Organizației Cooperării Economice a Mării Negre, semnat la Tbilisi la 30 aprilie 1999	5	ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		150. — Ordonanță de urgență pentru aderarea României la Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987.....	7
		1.085. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 182/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului „38.000 de locuințe pentru tineri, destinate închirierii”, derulate prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 547**

din 18 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31, art. 32, art. 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31, art. 32, art. 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 309/CM/2005 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 309/CM/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31, art. 32, art. 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare formulate împotriva unei încheieri pronunțate de Curtea de Apel Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate „sunt discriminatorii, totalitare, dictatoriale, despotice, inchiziționale și milițienești”, încălcând astfel o serie de principii constituționale și drepturi consacrate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens arată că soluționarea cererii de recuzare în camera de consiliu și fără prezența părților contravine dreptului la apărare, dreptului la un proces public, dreptului la un proces echitabil și „dreptului privind interzicerea discriminării”, întrucât justițiabilul nu poate fi prezent la judecată și nu se poate apăra în fața instanței, în mod nemijlocit sau prin intermediul unui avocat, în toate fazele activității instanței de judecată. În opinia autorului excepției, dispozițiile criticate încălcă și principiile statului de drept, al universalității, al publicității, precum și dreptul la un proces echitabil, dreptul la informare și dreptul la apărare, prin faptul că încheierea prin care instanța decide asupra

recuzării „nu se pronunță”, ci „doar se citește” în ședință publică.

Totodată, apreciază că prevederea potrivit căreia încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul este neconstituțională și contravine dreptului la apărare, accesului liber la justiție, dreptului la un recurs efectiv și la un proces echitabil, precum și principiului universalității, al statului de drept și egalității, deoarece, în cazul recuzării judecătorilor instanței de recurs, această încheiere nu mai poate fi atacată. De asemenea, consideră că posibilitatea de a formula numai reexaminare împotriva încheierii prin care a fost stabilită amenda judiciară sau despăgubirea, la aceeași instanță care a pronunțat încheierea, încalcă dreptul la două grade de jurisdicție, dreptul la un proces public, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, precum și „dreptul la controlul judiciar ierarhic”. Aceasta deoarece instanța va soluționa întotdeauna în mod arbitrar cererea de reexaminare, astfel încât soluția va fi întotdeauna de respingere a acestei cereri.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens apreciază că textele de lege criticate nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni și nu aduc atingere prevederilor constituționale și nici reglementărilor internaționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a statuat că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a art. 31, 32, 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, față de prevederile art. 21 și 24 din Constituție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a cererii de recuzare, fiind respectat astfel dreptul părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De altfel, dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește contrarietatea dispozițiilor criticate cu prevederile art. 4 și 16 din Constituție, se arată că acestea nu instituie

privilegii sau discriminări pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Referitor la înfrângerea prevederilor art. 1, 11, 15, 31 și 51 din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că aceste texte de referință nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31, 32, 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 31: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Nu se admite interogatoriul sau jurământul*) ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face nici un act de procedură.”;

— Art. 32: „*Încheierea asupra recuzării se citește în ședința publică.*”

Dacă recuzarea a fost admisă, judecătorul se va retrage de la judecarea pricinii.

Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de judecătorul recuzat urmează să fie păstrate.”;

— Art. 34: „*Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nici o cale de atac.*”

Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.

Când instanța superioară de fond [adică instanța de apel] constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.”;

— Art. 108¹ alin.1 pct. 1 lit. b): „*Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:*

1. cu amendă judiciară de la 500.000 lei la 7.000.000 lei: [...]

b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;”;

— Art. 108⁴: „*Amenda și despăgubirea se stabilesc prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia.”;*

— Art. 108⁵: „*Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.*

Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1, 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 31, 51, 53, 124 și 126 din Constituție.

De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1, 2, 6, 7, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 31, 34, art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, prin decizii precum Decizia nr. 196 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 13 iunie 2003, Decizia nr. 11 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 22 februarie 2005, și Decizia nr. 120 din 1 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 25 aprilie 2005, Curtea a statuat că textele legale criticate nu încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Aceasta deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședința publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a reținut că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse nici unei căi de atac.

*) Jurământul ca mijloc de probă a fost desființat prin Decretul nr. 208/1950, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 68 din 12 august 1950.

În ceea ce privește invocarea înfrângerii prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), precum și ale art. 53 din Constituție, Curtea a constatat că prin dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a sa.

De asemenea, Curtea a reținut că prevederile legale criticate nu contravin art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, el nefiind aplicabil unei proceduri derivate, cu caracter derogatoriu, astfel cum este recuzarea. De asemenea, nu poate fi primită nici critica autorului excepției, potrivit căreia modul de soluționare a cererii de recuzare determină o restrângere nejustificată a accesului liber la justiție și a dreptului la apărare, aducându-se astfel atingere art. 13, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, așa cum Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa mai sus menționată, dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție, și nici ale art. 24, care garantează dreptul la apărare.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), ale art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 170 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, Curtea a constatat că nu există incompatibilități între dispozițiile legale criticate, pe de o parte, și prevederile constituționale și cele ale documentelor internaționale invocate de autorul excepției, pe de altă parte.

În acest sens, Curtea a reținut că textele de lege criticate nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni ori categorii de persoane, ci prevăd doar posibilitatea aplicării unor amenzi judiciare, în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale, ceea ce corespunde exigențelor art. 57 din Constituție, care instituie îndatorirea fundamentală a cetățenilor de a exercita drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără încălcarea drepturilor și libertăților celorlalți.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31, 32, 34, ale art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), ale art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 309/CM/2005 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a amendamentului, adoptat la Istanbul la 25 iunie 2004,
la Carta Organizației Cooperării Economice a Mării Negre,
adoptată la Yalta la 5 iunie 1998**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 364 din 3 noiembrie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului amendamentul, adoptat la Istanbul la 25 iunie 2004, la Carta Organizației Cooperării Economice a Mării Negre, adoptată la Yalta la 5 iunie 1998, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 noiembrie 2005.

Nr. 1.101.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Protocolului adițional privind privilegiile și imunitățile
Organizației Cooperării Economice a Mării Negre,
semnat la Tbilisi la 30 aprilie 1999**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 365 din 3 noiembrie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul adițional privind privilegiile și imunitățile Organizației Cooperării Economice a Mării Negre, semnat la Tbilisi la 30 aprilie 1999, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 noiembrie 2005.

Nr. 1.102.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Protocolului privind privilegiile și imunitățile
Adunării Parlamentare a Cooperării Economice a Mării Negre,
adoptat la Baku la 31 octombrie 2003**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 361 din 3 noiembrie 2005,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul privind privilegiile și imunitățile Adunării Parlamentare a Cooperării Economice a Mării Negre, adoptat la Baku la 31 octombrie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 noiembrie 2005.

Nr. 1.103.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general unui colonel
din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia
în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 135 din 31 octombrie 2005,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 30 noiembrie 2005, domnului colonel Geampalia Florea Ioan i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI,

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 15 noiembrie 2005.

Nr. 1.104.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru aderarea României la Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987

Având în vedere obligația asumată de România în cadrul capitolului de negocieri 25 „Uniunea vamală“, privind aderarea României la Convenția privind regimul de tranzit comun, ținând cont de faptul că, în conformitate cu prevederile art. 15 bis din Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, aderarea devine efectivă în prima zi a celei de-a doua luni următoare depunerii instrumentului de aderare,

luând în considerare faptul că România a fost invitată la data de 4 octombrie 2005 să devină parte contractantă a acestei Convenții, prin Decizia nr. 5/2005 a Comisiei mixte CE-AELS, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 269 din 14 octombrie 2005, începând cu data de 1 ianuarie 2006,

aceste elemente determină necesitatea ca România să adere la Convenția privind regimul de tranzit comun până la data de 30 noiembrie 2005,

având în vedere dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — România aderă la Convenția*) privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, cu amendamentele ulterioare, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia nr. 4/2005 a Comisiei mixte CE-AELS pentru tranzitul comun, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L225 din 31 august 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor
Vasile Blaga

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 10 noiembrie 2005.
Nr. 150.

*) Convenția se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 182/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului „38.000 de locuințe pentru tineri, destinate închirierii“, derulate prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 182/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor obiective de investiții din cadrul programului „38.000 de locuințe pentru tineri, destinate închirierii“, derulate prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 159 din 24 februarie 2004, se modifică după cum urmează:

1. **Poziția nr. 21 din anexa nr. 1 „Lista obiectivelor de investiții din cadrul programului «38.000 de locuințe pentru tineri, destinate închirierii», derulate prin intermediul Agenției Naționale pentru Locuințe”, va avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Obiectiv de investiții	Nr. de unități locative
„21.	Locuințe pentru tineri, destinate închirierii, în județul Neamț, municipiul Piatra-Neamț, cartier Izvoare, etapa 2	211“

2. **Anexa nr. 2/21 se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Ministrul delegat pentru lucrări publice
și amenajarea teritoriului,

László Borbély

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 15 septembrie 2005.

Nr. 1.085.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064423